

Таким чином можна контролювати не тільки вологість чи наявність певного елемента у ґрунті, при необхідності можна отримати у себе на комп'ютері інформацію про будь який хімічний елемент на вашому полі. Це дозволить більш раціонально застосовувати добрива і поживні речовини. Взагалі у цього проекту, який найближчим часом пошириться на поля Європи та Америки, а згодом і інших країн є дуже багато перспектив змінити не тільки ситуацію на конкретному полі а і у світовій екологічній сфері взагалі.

Можна наприклад з'єднати робота з системою зрошення поля і таким чином зменшити суттєво витрати води, або взагалі обладнати його системою обприскування, що за підрахунками вченим зможе зекономити до 80% гербіцидів та добрив, негативними наслідками яких є не тільки їх використання а й навіть виготовлення. Тож не дивними є надії розробників, що завдяки їхній інновації можна суттєво покращити екологічну ситуацію в світі, залишилося лише почекати розширення цієї технології по всьому світові.

ГАНІН В.І., канд. екон. наук, професор, академік АЕН України,
зав. каф. обліку і аудиту ХТЕІ КНТЕУ

ПОДОБЄД Т.В., студентка ХТЕІ КНТЕУ

ІННОВАЦІЙНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ ТА ПРОБЛЕМИ ЇЇ РОЗВИТКУ

На сьогоднішньому етапі розвитку Україна потребує значних трансформацій на всіх рівнях: державному, галузевому, регіональному та на рівні окремого підприємства. Традиційний шлях змін не може забезпечити швидкої та ефективної реконструкції в сучасних умовах, тому доцільно використовувати результати інноваційної діяльності.

Дослідженню інноваційної політики держави присвячені праці багатьох вітчизняних та зарубіжних вчених. Серед вітчизняних вчених, які зробили значний вклад у вивчення даної проблеми слід назвати: Г. О. Андрощук, Ю. М. Бажал, А. С. Гальчинський, М. В. Гаман, В. М. Геєць, Л. В. Лебедева, Л. І. Федулова та інші. Однак, не дивлячись на вже існуючі праці науковців, багато питань залишається не вирішеними. Подальшого дослідження та удосконалення потребує механізм співпраці державного та приватного секторів у сфері інновацій, податкове стимулювання та управління інноваційною діяльністю для забезпечення зростання економіки України.

Інноваційний шлях розвитку держава ініціює за допомогою законів, постанов, указів. Схвалено проект стратегії інноваційного розвитку України на 2010–2020 роки, затверджена Державна цільова економічна програма «Створення в Україні інноваційної інфраструктури на 2009–2013 роки». Все це стало значним вкладом у розумінні характеру сучасного економічного розвитку країни в умовах світового сьогодення.

Основні положення державної інноваційної політики задекларовані у Концепції науково-технологічного та інноваційного розвитку України, що була схвалена Постановою Верховної Ради України у липні 1999 р., та є базовим нормативно-правовим актом у сфері наукової та інноваційної діяльності. [1]

Відповідно до Концепції пріоритетними напрямками державної підтримки мають бути:

- у сфері наукового розвитку: фундаментальна наука, прикладні

дослідження і технології, в яких Україна має значний науковий, технологічний та виробничий потенціал і які здатні забезпечити вихід вітчизняної продукції на світовий ринок; вища освіта, підготовка наукових і науково-педагогічних кадрів з пріоритетних напрямів науково-технологічного розвитку; наукове забезпечення вирішення проблем здоров'я людини та екологічної безпеки

- у сфері технологічного розвитку: дослідження і створення умов для високопродуктивної праці та сучасного побуту людини; розроблення засобів збереження і захисту здоров'я людини, забезпечення населення медичною технікою, лікарськими препаратами, засобами профілактики і лікування; розроблення ресурсо-, енергозберігаючих технологій;

- у сфері виробництва: формування наукоємних виробничих процесів, сприяння створенню та функціонуванню інноваційних структур (технопарків, інкубаторів тощо); створення конкурентоспроможних переробних виробництв; технологічне і технічне оновлення базових галузей економіки держави.

На жаль, положення Концепції не були реалізовані. З моменту ухвалення документу ситуація в інноваційній сфері країни не поліпшилася, основні цілі Концепції не досягнуті. До числа ключових проблем у формуванні й реалізації державної інноваційної політики в Україні відносяться такі: [2]

- недостатня якість бізнес-середовища, збереження нерозвиненості умов для справедливої конкуренції на ринках, а також за одержання державної підтримки;

- збереження значних бар'єрів для поширення в економіці нових технологій, обумовлених, перш за все, відсутністю державної технологічної політики й неефективним галузевим регулюванням;

- недостатність зусиль регіональної й місцевої влади щодо поліпшення умов для інноваційної діяльності. Деякі регіони демонструють істотний прогрес у формуванні сприятливих умов для інноваційного бізнесу, у розвитку різних інструментів підтримки інновацій. Однак досить повільно проходить процес міжрегіонального поширення кращих практик;

- взаємодія бізнесу й держави у формуванні та реалізації інноваційної політики поки не носить регулярного характеру, не забезпечує збалансованого вираження інтересів різних інноваційно-активних підприємств, особливо у нових секторах, що формуються;

- недостатня ефективність інструментів державної підтримки інновацій: обмежена гнучкість, нерозвиненість механізмів розподілу ризиків між державою й бізнесом, слабка орієнтованість на стимулювання зв'язків між різними учасниками інноваційних процесів.

Аналізуючи проблеми інноваційної політики України можна зробити висновок про нагальну потребу в поліпшенні інноваційної стратегії, метою якої є формування нової інноваційної системи, що забезпечить реальну ефективність та конкурентоспроможність нашої економіки на світовому ринку. Пріоритетними завданнями, що потребують негайного розв'язання мають бути: відтворення науково-технологічного потенціалу, стимулювання технологічного розвитку економіки, підтримка розвитку інноваційного підприємницького середовища, формування і розвиток багаторівневої інноваційної інфраструктури, розробка та реалізація регіональної інноваційної політики та інше.

Список використаних джерел: 1. Постанова Верховної Ради України «Про Концепцію науково-технологічного та інноваційного розвитку України» [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://search.ligazakon.ua>; 2. Федулова Л.І. Концептуальна модель інноваційної стратегії України // Інноваційно-

ГЛАЗИРІН.Р.Л., студент, м. Харків, НТУ «ХП»

ВПЛИВ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ПІДВИЩЕННЯ ПРОДУКТИВНОСТІ ПРАЦІ НА ПІДПРИЄМСТВІ АБО У КРАЇНІ В ЦІЛОМУ

Значну роль у підвищенні економічних показників як підприємства так і країни до яких можливо віднести продуктивність праці відіграє інноваційна діяльність та інновації в цілому, тобто нові технології, інноваційні рішення у менеджменті і т.п.

Загалом інновації - це кінцевий результат інноваційної діяльності, у вигляді нового чи удосконаленого продукту або технологічного процесу, який наділено якісними перевагами при використанні та проектуванні, виробництві, збуті, використовується у практичній діяльності та має суспільну перевагу.

Інноваціями вважаються вкладення інвестиційного капіталу в нововведення, які призводять до кількісних або якісних змін у підприємницькій (виробничій) діяльності.

Зараз питання інновацій є дуже перспективною та необхідною темою яка потребує уваги науковців для покращення стану економіки у цілому та покращення рівня життя людей. У наш час інновації, перетворились на самостійну продуктивну силу які формуються відповідно з сучасними нормами і тенденціями економічного розвитку. На даний момент ми бачимо прискорення темпу життя, що проявляється у збільшенні темпів зростання багатьох економічних ринків розвинених країн світу.

Для покращення інноваційної діяльності необхідно:

- по перше підвищувати фінансову допомогу інноваційно-орієнтованим підприємствам;
- по друге підтримувати стійку економічну ситуацію в країні, що підвищить рівень визначеності довгострокових перспектив розвитку, що спростить хід маркетингових досліджень та виявлення потреб на інноваційний продукт чи технологію;
- по третє повинна бути визначена державна політика в галузі розвитку інновацій; необхідно зменшувати кількість недосконалостей законодавчої бази, що регулює інноваційну діяльність.

Ці фактори тісно пов'язані між собою та формують необхідну позитивну ситуацію у економіці для розвинення та впровадження інновацій та інноваційної діяльності. Але є ще велика кількість факторів які гальмують інновації та інноваційну діяльність, у кожній країні або підприємстві вони можуть відрізнятись.

Наприклад в більшості підприємств України такими факторами є:

- високий знос технологічного обладнання, відсутність сучасної виробничої бази для розробок;
- на підприємствах бракує фахівців в галузі реалізації нововведень, здатних керувати інноваційною діяльністю на всіх рівнях;
- відсутній ефективний організаційно-управлінський механізм розвитку інноваційної діяльності;

Та ще велика кількість факторів які ми можемо побачити при більш детальному аналізі.

Для ефективного впровадження інновацій головне у найкоротші строки